

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd homo non sit importunus in negotijs. XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

tingent; nisi integra resignatione, & quotidiana sui immolatione prius facta, sine qua non stat nec stabit vnio fructiua.

Matth. 16.

3. Dixi tibi sapissimè, & nunc iterū dico: Relinque te, resigna te & frueris magna interna pace. Da totum pro toto, nil exquire, nil repete; sta purè & inhaesitanter in me, & habebis me. Eris liber in corde, & tenebræ non conculcabunt te. Ad hoc conare, hoc ora, hoc desidera; vt ab omni proprietate possis expoliari, & nudus nudum Iesum sequi; tibi mori, & mihi æternaliter viuere. Tunc deficient omnes vanæ phantasæ, conturbationes iniquæ, & curæ superfluæ. Tunc etiam recedet immoderatus timor, & inordinatus amor morietur.

CAPVT XXXVIII.

De bono regimine in externis, & recursu ad Deum in periculis.

1. **F**lli, ad istud diligenter tendere debes, vt in omni loco & actione seu occupatione externa, sis intimus liber, & cuiusque potēs, & sint omnia sub te, & tu sub eis; vt sis dominus actionum tuarū & rector, non seruus nec emptitiuus, sed magis exēptus verusque Hebræus, in sortem ac libertatem transiens filiorum Dei; qui stant super præsentia, & speculantur æterna; qui transitoria sinistro intuentur oculo, & dextro caelestia; quos temporalia non trahunt ad inhærendum, sed trahunt ipsi magis ea ad bene seruiendum; prout inordinata sunt à Deo, & instituta à summo opifice; qui nil inordinatum in sua reliquit creatura.

Exod. 35.

2. Si etiam in omni euentu stas, non in apparētia externa, nec oculo carnali lustras visa vel audita: sed mox in qualibet causa, intras cum Moyse in tabernaculum ad consulendum Dominum, audies nonnunquam diuinum responsum, & redies instructus de multis præsentibus & futuris. Semper enim Moyses recursum habuit ad tabernaculum, pro dubijs & quæstionibus soluendis; fugitque ad orationis adiutorium, pro periculis & improbitatibus hominum subleuandis. Sic & tu confugere debes in cordis tui secretarium, diuinum intentiùs implorando suffragium. Propterea nāque Iosue & filij Israël à Gabaonitis leguntur decepti; quia os Domini prius non interrogauerunt, sed nimium creduli dulcibus sermonibus, falsa pietate delusi sunt.

Matth. 6.
Iosue 9.

CAPVT XXXIX.

Quòd homo non sit importunus in negotijs.

1. **F**lli, committe mihi semper causam tuam, ego bene disponā in tempore suo. Expecta ordinationē meam, & senties inde profectum. Domine, satis libenter tibi omnes res committo, quia

quia paruum potest cogitatio mea proficere. Vtinam nō multum adherendum futuris euentibus, sed ad beneplacitum tuum incunstanter me offerrem.

2. Fili sæpe homo rem aliquam vehementer agitat, quā desiderat; sed cū ad eam peruenerit, aliter sentire incipit; quia affectiones circa idem non sunt durabiles, sed magis de vno ad aliud impellunt. Non est ergo minimum, etiam in minimis seipsum relinquere.

3. Verus profectus hominis est abnegatio suiipsum; & homo abnegatus, valde liber est & securus. Sed antiquus hostis, omnibus bonis aduersans, à tentatione nō cessat; sed die noctuque graues molitur insidias, si fortè in laqueum deceptionis possit precipitare incautum. *Vigilate & orate*, dicit Dominus, *ut non intratis in tentationem.* *1. Pet. 5.* *Matth. 26.*

CAPVT XL.

Quòd homo nil boni ex se habet. Et de nullo gloriari potest.

1. Domine, quid est homo, quòd memores eius; aut filius hominis, quia visitas eum? Quid promeruit homo, vt dares illi gratiam tuam? Domine, quid possum conqueri, si me deseris? aut quid iustè obtendere possum, si quod peto, non feceris? Certè hoc in veritate cogitare possum, & dicere: Domine nihil sum, nihil possum, nihil boni ex me habeo; sed in omnibus deficio, & ad nihil semper tendo. Et nisi à te fuero adiutus, & interiùs in formatus, totus efficior tepidus & dissolutus. *Psal. 8.*

2. Tu autem (Domine) semper idem ipse es, & permanes in æternum semper bonus, iustus, & sanctus; bene, iustè, ac sanctè agens omnia, & disponens in sapientia. Sed ego, qui ad defectum sum magis pronus quàm ad profectum, non sum semper in vno statu perdurans, quia septem tempora mutantur super me. Verumtamen citò melius fit, cū tibi placuerit, & manum porrexeris adiutricem. Quia tu solus sine humano suffragio poteris auxiliari, & in tantum confirmare, vt vultus meus amplius in diuersa non mutetur, sed in te vno cor meum conuertatur & quiescat. *Psal. 101.*

3. Vnde si bene scirem omnem humanam consolationem abijcere, siue propter deuotionem adipiscendam, siue propter necessitatem, qua compellor te quærere, quia non est homo, qui me coafoletur; tunc possem meritò de gratia tua sperare, & de dono nouæ consolationis exultare.

4. Gratias tibi, vnde totum venit, quotiescumque mihi bene succedit. Ego autem vanitas & nihilum ante te, inconstans homo & infirmus. Vnde ergo possum gloriari, aut cur appeto repurari? Nūquid de nihilo? Et hoc vanissimum est. Verè inanis gloria,